

Bylo ráno

Václav Neckář

Bylo ráno jako každý jiný
Jarní slunce malovalo stíny
Lidem, který žili v jednom městě
Vadil mrak, tak zatínali pěstě

Měli rádi nebe jako šmolku
Svoji řeč a knedlíky a polku
Dobří lidi se širokou duší
S dobrým srdcem, který správně buší

Svoje město krásný jako pocel
Svoje děti, který dali do cel
Do cel těsných, se železnou mříží
Za to, že se nesmířily s kříží

Za to, že se nesmířily se zlem
Který vládlo zkrvaveným žezlem
Když ho svíral „milovaný“ führer
Co by řekli Goethe nebo Dürer

Co by řekli jeho třetí říši
O Orlici v nadnebeský výši
O „nadledech“, který vládnu světu
O Židech, co umírají v ghettu

Osud lidí podobal se vraku
Řekli dost a pohrozili mraku
Víru v lásku, svobodu a štěstí
Dali všichni do zaťatých pěstí

Strhli cizí nápisy a hesla
Nejen to ta doba s sebou nesla
Na ulicích vyrůstaly hráze
Na pomoc mý stověžatý Praze

Na pomoc i ztýranému světu
Ve strachu říct zase českou větu
Vyhráli z ní nebe jako šmolku
Vyhráli i knedlíky i polku

Vltava zas volně plyne z jezu
Na památku máme vůni bezu